

Marjan

Als ik al denk
aan koffie, begint
die machine
opdrachten voor
me te verzinnen.
De basistekst
is: ‘Leeg twee
bakjes’

**JOURNALISTE
MARJAN VAN DEN
BERG IS GETROUWD
EN HEEFT DRIE
DOCHTERS EN DRIE
KLEINKINDEN.**

“Het zal een keertje niet.” Standaardverzuchting bij de koffiemachine in de keuken. Dat apparaat heeft namelijk een venster waarin een tekst verschijnt zodra ik een kop koffie wil hebben. Een behoorlijk dwingende tekst ook nog. Als ik al denk aan koffie, begint die machine opdrachten voor me te verzinnen. Die moet ik eerst uitvoeren, voordat hij ook maar een boon gaat malen. De basistekst is: ‘Leeg twee bakjes’. Dan moet ik de lekbak legen én het bakje aan de zijkant, waarin de koffie zit die na de filtering overblijft. Als ik dat te snel doe, vraagt hij: ‘Zijn alle bakjes goed gelegegd?’ Hij vertrouwt me niet! En het helpt niks als ik antwoord geef.

Soms houdt hij er halverwege mee op. Dan kijk ik verbaasd in mijn halflege kopje en lees: ‘Vul het reservoir bij’. Dat is even pielen. Vulbak eraf klikken, onder de kraan houden, precies onder de juiste hoek terugzetten omdat hij anders niet past en snel mijn kopje terugzetten, want zodra alles is gevuld, loopt hij door.

‘Maak apparaat schoon’ is er ook zo eentje. Die kan ik gelukkig een paar keer wegglikken, maar soms ben ik toch echt aan de beurt. En dan moet ik erbij blijven, want tussendoor geeft hij opdrachten als: ‘Leeg de opvangbak’ en ‘Plaats de opvangbak terug’. Hij ziet natuurlijk niet dat die bak er allang staat, dus ik moet op ‘oké’ klikken. Anders staat hij daar gewoon uren te wachten tot ik eindelijk klik.

Ik verwacht altijd dat hij op een goede dag zegt: ‘Ga stofzuigen’. Of: ‘Maak je wc schoon’. En dat hij nog een keer checkt of ik dat werkelijk heb gedaan, voordat hij me een simpele kop koffie verschaft.

Ik weet precies waarom dat apparaat me zo irriteert. Dat toontje bevalt me niet. Doe dit, doe dat. Ik houd er niet van. Waarom brengt hij die boodschap niet wat prettiger? Zo van: ‘Zou je even mijn bakjes willen legen? Fijn!’ Het is maar een kleine nuance en het doet veel. ‘Oei! Mijn opvangbak loopt vol! Wil je hem even legen?’ Daar zou ik vrolijk van worden.

Elke keer als ik een latte heb gemaakt, roept hij: ‘Reinig mijn systeem! Reinig mijn systeem!’ Nou ja, hij roept niet. Hij schrijft. Maar het voelt aan als dwingend gekrijs. Hij zou ook kunnen zeggen: ‘Als je geen melk in je zwarte koffie wilt, moet je nu eerst even mijn leiding spoelen!’ Dan zou ik zeggen: ‘Goh, goed dat je het zegt! Ik gooi hem even onder de hete kraan!’ Dat was dan een prettig begin van de dag.

Er zijn ochtenden dat ik het niet aankan. Dan staar ik naar dat schermpje, lees zo’n opdracht en zet ik de ketel op. Voor thee. Topketel. Geen tekst. Alleen een fluitje.